

מסכתקידושין

פרק ד משנה יד

רבי יהודה אומר, לא ירעא רוק ביהמה, ולא יישנו שני רוקים בטלית אחת. ותיכמים מתיירין. כל שעסקו עם הנשים, לא יתיחד עם הנשים. ולא ילמד אדם את בנו אמנות בין הנשים.

רבי מאיר אומר, לעוזם ילמד אדם את בנו אמנות נחיה וקהלת, ויתפלל למי שהעשרה והנכדים שלו, שאין אמנות שאין בה עניות ועשירות, שלא עניות מן האמנות ולא עשירות מן האמנות, אלא הכל לפיו זכותו. רבי שמעון בן אלעזר אומר, ראית מימיך היה ועופשיש להם אמנות, והן מתפרנסין שלא בצער. וקהלת לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני, איןנו דין שאתפְרַנֵס שלא בצער. אלא שהרעות מעשי וקפקתי את פרנסתי. אבא גריין איש צדיין אומר משום אבא גרייא, לא ילמד אדם את בנו, חפר, גמל, ספר, ספן, רוזעה, וחגני, שאין אמונתו אמונת לסתים. רבי יהודה אומר

מִשְׁמוֹ, הַמֶּרְיוֹן, רָבוֹ רְשָׁעִים, וַהֲגַפְלָיוֹן, רָבוֹ כְּשָׂרִים. הַסְּפִגְנוֹן,
רָבוֹ חֲסִידִים. טוֹב שְׁבָרוֹפָאִים, לְגִיהַנָּם. וַהֲכִישָׁר שְׁבַטְבָּחִים,
שְׁתַּפְכוֹ נִשְׁלָעָמֵלָק. רַבִּי נְהֹרָאי אָמֵר, מִבַּיִת אָנִי כָּל אָמְנוֹת
שְׁבָעוֹלָם וְאַיִן מַלְמָד אֶת בְּנֵי אֶלְאָ תּוֹרָה, שְׁאָדָם אָזֵל
מִשְׁכְּרָה בְּעוֹלָם הָזֶה וְקָרְנוּ קִימָת לְעוֹלָם הַבָּא. וַיְשַׁאֲר כָּל אָמְנוֹת
אִיןָן כֵּן. כְּשָׁאָדָם בָּא לִידֵי חָלֵי אוֹ לִידֵי זָקָנָה אוֹ לִידֵי יִסְוָרִין
וְאַיְנוֹ יִכְׁלֶל לְעַסְק בְּמַלְאָכָתוֹ, הָרִי הוּא מַת בְּרַעַב. אֲבָל הַתּוֹרָה
אִינָה כֵּן, אֶלְאָ מִשְׁמָרָתוֹ מִכֶּל רַע בְּנֻעָרוֹתָו וְנוֹתָנָת לוֹ אָחֶרֶת
וְתָקָנָה בְּזָקָנוֹתָו. בְּנֻעָרוֹתָו, מָה הוּא אָמֵר, (יְשֻׁעָה מ) וְקֹוי ה'
יְחִילִפוּ כֵת. בְּזָקָנוֹתָו, מָהוּ אָמֵר, (תְּהִלִּים צב) עַזְוִי יְנוּבָיוּ
בְּשִׁיבָה. וְכֵן הוּא אָמֵר בְּאֶבְרָהָם אָבִינוּ עַלְיוֹ הַשְׁלוּם,
(בְּרָאשִׁית כד) וְאֶבְרָהָם זָקָן, וְה' בָּרָךְ אֶת אֶבְרָהָם בְּכָל. מִצְינָנוּ
שְׁעַשְׂה אֶבְרָהָם אָבִינוּ אֶת כָּל הַתּוֹרָה כָּלָה עַד שְׁלָא גַּפְנָה,
שְׁגָאָמֵר, (שם כו) עַקְבָּב אַשְׁר שְׁמַע אֶבְרָהָם בְּקָלִי וַיִּשְׁמַר
מִשְׁמָרָתִי מִצּוּתִי חֲקֹותִי וְתּוֹרָתִי: